

טורבס ג'ים
ד"ר

15.1.57 - 1.10.86 נ י ס י מ ט ר ב ס

חיוך נסוך על הפנים ותמיד מילה טובה בפיו לבן שיחו אמא, אבא, אח, אחות או חבר. זהו ניסים.

נולד כתינוק יפה ועגלגל ב-15.1.57 בערב ט"ו בשבט תש"ז. היה הבן השני במשפחתו, אח ליוסי הגדול ממנו ואורלי האחות הצעירה. בילה את שנות ילדותו ונעורותו בבית המשפחה בדירה בשדרות הרצל בבית הכרם.

משפטו הראשון כפי שאמו ויולט יודעת לספר, היה "טוב אמא" ... כי כזה היה ניסים.

את לימודיו החל ניסים בגן חיה ולאחר מכן המשיך בבית הספר בית הכרם בו היה אהוד ומקובל על מוריו וחבריו כי פשוט לא עשה בעיות. כשהגיע תלמיד חדש לכיתה, תמיד היה ניסים מאמץ לו לחבר ומבואן הביתה.

לאחר שסיים ניסים את לימודיו בבי"ס עממי עבר לתיכון שליד האוניברסיטה. כאן בחר במקצוע המזרחנות, עובדה שכוונה את המשך פעילותו בעתיד. לאחר שסיים את בחינות הבגרות התגייס לצהל לחיל מודיעין. שרותו הצבאי היה מענין ומספק וכלל קורסים שונים בערבית, קורס קצינים ושירות של שנה ורבע בצבא הקבע ממנו השתחרר בנובמבר 1970. במהלך השירות, הכיר את פלה שלימים הפכה אשתו. עם השחרור עבד בעבודות זמניות כמאבטח בבית המשפט המחוזי ובמוציאון ישראל ובדרך זו מימן את לימודיו באוניברסיטה ונסיעה לחו"ל.

בשנת 1980 נסע עם חבר לטיול בארופה ושם שוטטו במשך 3 חודשים. כל אותן תקופות לא שכח את ההורים והמשפחה ותמיד צלצל לשמוע מה נשמע, כי בראש ובראשונה איש משפחה היה. עם שובו ארצה, בספטמבר 1980 החל לימודיו בפקולטה למשפטים אך הסב את נושא לימודיו ללמודי הסטוריה של ארצות האיסלם וזכה לתואר בוגר בנושא זה.

באוגוסט 1982 נשא לפלה וכזוג צעיר התגוררו במעונות הסטודנטים ועבד עד לסיום לימודיו כמדריך לתלמידים במועצה הלאומית למניעת תאונות. העבודה עם הילדים הוותה עבורו לא רק מקור הכנסה אלא נתנה גם אפשרות ביטוי, לאישיותו החמימה והאנושית.

בספטמבר 1983 התקבל לעבודה במשרד הבטחון כעובד שטח ברצועת עזה. למגינת ליבם של הוריו העתיק הזוג את מקום מגוריו לאשקלון. בעבודה זו שהיתה כרוכה במגע רב עם האוכלוסיה הערבית רכש נסיון ושליטה בשפה הערבית. הידע שצבר הכשירו לקראת תפקידו הבא, כעוזר היועץ לעניני ערבים במנהל האזרחי בחבל עזה. ניסים שוב חזר למדים אך הפעם בדרגת סרן. העבודה הזו שדרשה מגע רצוף ורגיש עם נכבדי הרצועה הלמה מאוד את אישיותו בה גם דאה קרש קפיצה לשאיפות שלא זכה להגשים.

ב-5 לאוקטובר 1985 הפך ניסים לאב. בנו הבכור איתמר-יצחק הווה עבורו מקור לשמחה והנאה. בביקוריו אצל ההורים, סיפר על חכמותיו של הזאטוט. בביקורו האחרון סיפר בגאווה שאיתמר "כבר הולך".

יומיים לפני ראש השנה בקר ניסים בבית הוריו כדי לעודדם ולסייע להם בהכנות לחג. אביו יצחק ז"ל, שכב כבר על ערש דווי, בקורו של ניסים הווה להוריו מקור של אור ונחמה. בדרכו לביתו ביום סגריר, היום הראשון של הגשם, נהרג ניסים בתאונת דרכים.

את בני משפחתו, אם, בן, רעיה, אח, אחות, גיס, וגיסה, את כולנו
השאר מיותמים.

גאון ג'ה שלח ג'וח ז'ב.ה.
באכר נחל ז'ב.ה.